

BRNOZURNAL.CZ

1. Za Prodanou nevěstou také do Ostravy

19.12.2022 brnozurnal.cz

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadla (2); Národního (2); opera (2); Antonína; Divadle; Dvořáka; moravskoslezského; opery; Ostravě; ostravská; ostravské; ostravském

Nádhernou inscenaci Prodané nevěsty z dílny režiséra Ondřeje Havelky máme v Brně už více než 15 let, stále se hraje před plným hledištěm.

Jinak pojatou, neméně krásnou a nápaditou mají od čtvrtka 15. prosince také v **ostravském Divadle Antonína Dvořáka**, které je součástí **Národního divadla moravskoslezského**. Tady režíroval někdejší šéf **Národního divadla** v Praze a současný ředitel zmíněného moravskoslezského divadla Jiří Nekvasil.

Bedřich Smetana společně s libretistou Karlem Sabinou dává v této snad nejkrásnější komické opeře na světě nekonečné možnosti schopným režisérům. V Brně skvěle využil Havelka, v Ostravě Nekvasil. Obě inscenace nesrovnáváme, každá něčím vyniká.

V Ostravě zní předehra při otevřeném jevišti; na něm vidíme siluety domečků na tmavém pozadí a skupinu mladých lidí, tanečníků, kteří přicházejí domečky velkými štěti přebarvit. Vybarvují pomalu, předehra "Prodanky" je delší. Až úvodní sbor odzpívá Proč bychom se netěšili, přicházejí na scénu dvě dvojice Mařenky a Jeníka. Dospělá a dětská, asi osmiletá. Obě dvojice mají stejné kostýmy, ty malé působí roztomile komicky. Velká Mařenka má tušení, že o pouti k nim přijde její souzený ženich, "Bože můj, jak to skončí?" zpívá. Jeník stojí na protější straně forbyny a Mařenku utěšuje, přičemž malý Jeník uprostřed scény otevírá pusou, jakoby zpíval také a malá Mařenka vedle něj spíná ručky a žalostně se kácí k zemi... A to jsme málem zapomněli na obrovského kohouta pyšně krácejícího přes celé jeviště. Objeví se ještě v samém závěru. Jen tak, pro potěšení a pobavení. Pobaví i sbor oblečený na začátku v nočních košilích a v pyžamech. V pozdějším výstupu, oslavě piva, mají páni ze sboru na hlavě vavřínový věnec a přes černý oblek přehozenou bílou řízu jako antičtí senátoři. V ruce drží sice kaširovaný, nicméně opravdově vyhlížející džbánky piva s pěnou. Zpívají a také pěkně lehce tančí. Ve vesnické hospodě mají výčepní pult v podobě oltáře, na kterém stojí džbánky různé, i nadměrné velikosti s čepicí piva. Na začátku druhého jednání přicházejí Jeník s Kecalem a než začne Jeník vynášet lásku nad víno a pivo, oba se obřadně před "oltářem" ukloní. Do potlesku... Velkým kladem představení je také balet, zásluhou šesti párů výborných mladých tanečníků a choreografa Lukase Zuschlaga. Režisér nenechá sólisty v klidu ani při áriích, například sextet Rozmysli se, Mařenko, rozmysli, zpívají v sedě vedle sebe, ale nikoli bez komicky vymyšleného pohybu znázorňujícího usínání. Celá inscenace je protkána dalšími vtipnými gagy a svéráznými pantomimickými scénkami.

Střízlivou scénu s prostorem pro velké taneční scény vytvořil Daniel Dvořák, s nímž režisér Jiří Nekvasil spolupracoval již v minulosti. Nad jeviště Dvořák umístil motivy připomínající dávné barvotiskové obaly na perníky. Jsme přece na pouti. Kvalitní divadelní orchestr dirigoval hudební ředitel **ostravské opery** Marek Šedivý. Smetanova hudba zněla velmi svěže, častý potlesk na otevřené scéně při premiéře mířil i do orchestřiště. Půvabnou Mařenkou byla Veronika Rovná, alternuje se Soňou Godarskou. Jeníkem Martin Šrejma (Philippe Castagner), Kecalem urostlý Martin Gurbal (František Zahradníček). Václav Čížek pojal svého Vaška spíše jako více vychytralého než hloupého kluka, alternuje s Ondřejem Koplíkem. Principála, též urostlého chlapa, zpíval Václav Morys. Brněnská **opera** byla v **Ostravě** zastoupena Janou Hrochovou a Josefem Šarkou, kteří – oba skvělí pěvci - se ujali postav gruntovníka Míchy a jeho ženy Háty. Sedláka Krušinu a jeho ženu zpívali Anna Nitrová a Roman Vlkovič. Patricia Janečková je svůdnou Esmeraldou, Indiána vystihuje zpěvem i pohybem Erik Ondruš. Zpívající a hrající i tančící děti se jmenují Charlotte Gurbalová, Michal Rybka a Henryk Šimek. Všechny hlasy znějí v nevelkém, nicméně milém divadle velmi příjemně.

Výtvarnice Sylva Zimula Hanáková oblékla pěvce do stylizovaných lidových krojů, nezdůrazňujíc přitom konkrétní národopisnou oblast. Ostatně, jak připomíná režisér, ani Smetana ve své hudbě až na jedinou výjimku necituje lidový nápěv. Nová inscenace rozhodně stojí za návštěvu.

Prodanou nevěstu, její poslední čtvrtou verzi z roku 1866, má **ostravská opera** na repertoáru po dvanácti letech. Inscenace vznikla v koprodukcí se Slovinským národním divadlem v Lublani v roce 2019. Je součástí uvádění komplexního operního Smetanova díla. Začalo se v roce 2014 Čertovou stěnou, pak následovaly opery Braniboři v Čechách, Tajemství, Hubička a letos Dvě vdovy. Na konci sezóny bude Dalibor, Libuši uvedou koncertně. Vyrcholení bude v roce 2024, k výročí Smetanova úmrtí. Celé Mistrovo dílo uvedli v Ostravě již před sto lety.

(tr)

Mužští členové divadelního sboru při oslavě piva.

Foto Martin Popelář

« zpět na začátek